

ind paa, men man skal da tage den Beslutning tilsiðst at stemme Nei til det foreliggende Forslag; thi at vedtage saadanne Punkter er lige med at stemme imod hele Loven. Derfor kan man ligesaagodt gjøre dette; man kan ligesaa godt sige: Jeg kan ikke gaae med til den Udgift, og derfor maa jeg stemme imod Loven, men jeg har holdt paa, at enhver Besparelse, som de sagkyndige Medlemmer i Udvalget fandt kunde gjøres uden Skade for det Hele, og som kunde finde Ministerens Tilslutning, skulde man gjøre. Naar Regjeringen her har gjort denne Indrømmelse, for at tilfredsstille nogle af Udvalgets Medlemmer, men det er bitterligt, at den ikke har tilfredsstillet disse Medlemmer, seer jeg ikke, hvorfor det ærede Thing skulde opretholde denne Udvidelse. Det Æneste, som skulde bevæge Thinget dertil, var, at de Herrer, som ville have et mere udvidet Forsvar, sagde: Med denne Indrømmelse ansee vi det, der kommer frem, som et tilstrækkeligt Forsvar, men naar de sige: Nei, hvad enten man gjør denne Indrømmelse eller ikke, kunne vi ikke bringe os til at troe, at vi ville faae en Armee, der er tilstrækkelig til Landets Forsvar, saa seer jeg ikke, hvad der skulde vindes ved denne Udvidelse. Derimod sthydes der ved den flere Medlemmer bort, som ellers ikke vilde sthydes bort. Saaledes troer jeg, man maa sige, at Forholdet er.

Møllen: Den ærede Ordfører yttrede, at Manden hellere maatte blive liggende længere inde end indkaldes oftere, men i den Henseende troer jeg, han befinder sig i en fuldkommen Bilsfarelse. Med Hensyn til den Paa-gjældende selv har han vel Ret, thi naar han engang er inde, er det utvivlsomt beqvemmere for ham at blive liggende noget længere; men med Hensyn til den fortsatte Indvøelse er det langt at foretrække, at Mandskabet jævnligen indkaldes for at indvøes. Jeg vil gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at der kan indtræde Forandringer i Reglementerne, i Uddannelsen og i Øvelserne, der nødvendiggjøre — og det

har jeg særligt havt for Øie —, at Soldaten jævnligen bliver indkaldt og indvøet med de Øvrige, saaledes, at han bestandig kan fyldestgjøre de Fordringer, der stilles; det kan ikke opnaaes ved den første Uddannelse, men han maa jævnlig indvøes ved disse senere Indkaldelser. Derfor troer jeg, at disse ere langt nyttigere, og jeg er overbevist om, at den ærede Ordfører ikke vil faae ret mange af de Sagkyndige paa sin Side, hvis dette Spørgsmaal skulde afgjøres af dem.

Bønloffe: Jeg vil nødig give mig i Kæft med den ærede Ordfører, men jeg kan dog ikke undlade at sige et Par Ord ligeoverfor ham i Anledning af Forslaget under Titl. f. Den ærede Ordfører urgerede meget stærkt, at der, saa at sige, har været Mangel paa dygtige Mænd til Undercorporaler, og jeg er ikke fremmed for, at denne Anke har været ført, men jeg troer ikke, den har været ført med nogen væsentlig Vægt. Jeg troer ikke, at mange af de Soldater, som virkelig ere dygtige og skikede til at være Undercorporaler, ville for at undgaae at blive det smudse sig til ved at for-somme deres Pligt. Forøvrigt skal jeg tillade mig at udtale — hvad der staaer i Sammenhang med de Yttringer, jeg før fremsførte, om den første Uddannelse — at der er en Maaade, hvorpaa man kan blive fri baade for Flintheds-systemet og for Lodtrækning, nemlig ved at lade Soldaterne, naar de først have udstaaet Skoletiden, stiftes til at ligge i Garnison, hvert Hold et Par Maanedere. Jeg veed vel, at man vil indvende, at denne Ordning vil forbyde Sagen paa Grund af Marschpengene, men jeg troer ikke, at disse ville løbe op til en saadan Sum, at det kan affrække Noget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

- 1) Ændringsforslagene af Udvalgets Flertal under Nr. 1. a. 1. a. til § 37, under Nr. 1. a. 2. og 3. a. til § 38 og